

den ærede Laler, at det Ord var saare godt, hvor det stod. Det mener jeg ogsaa. Jeg mener imidlertid desforuden, at det ogsaa er godt til at byde her i Thinget. Jeg veed meget godt, at der er Mange, der sige: Lad den Slags Ord blot blive staaende, hvor de staa, men lad dem ikke komme ind paa Livet af os. Siden jeg har Ordet, vil jeg sige et lille Ord om denne Provst Winther i Gimlinge. Hvis det er sandt, hvad der i Klagen fortælles om ham — jeg veed ikke, om det er det —, men hvis det er sandt, at denne geistlige Mand, en Provst, benytter sin Stilling til at underkøbe den Fattige til at stemme paa den Rige, da siger jeg, at denne Provst er en Ulv i Faareklæder, og jeg vil anbefale det eventuelle Udvalg at sørge for, at denne Provst kommer for en Provsteret, hvis der er det mindste Sandt i det. (Kofod: Hvorfor ikke for en Bisperet?). Det ærede Medlem vil gjerne tale med; ja, han kunde ogsaa gjerne komme for en Bisperet; det skulde jeg ikke have det Mindste imod.

Den midlertidige Formand (Krabbe):

Her er kun Spørgsmaal om, hvor vidt det skal undersøges, om Forholdet har fundet Steb, men ikke om at afgive en Dom over et Forhold, hvis Eksistens endnu ikke er givet.

Tung: Jeg kan kun meget beklage, hvis det skulde vise sig, at Provsten gjør noget Saadant; thi dersom han gjør det, hvad gjør han da ikke i Kirken, hvorledes misbruger han da sin Stilling der? Da jeg for nylig var paa Landet, hørte jeg en Sjørepræst prædike, og han prædikede ikke Andet end bare Politik, der var ikke et Guds Ord skabt deri, og saa skulde disse Præster staa omgivne af Politistaven. Nei, vi komme snart til at sige: Det er ikke Meningen med de Rettigheder, vi give Folket, at vi ville have dens Præster til at gjøre politisk Propaganda, lige saa lidt med at prædike Venstrepolitik som Højrepolitik; det har ikke Noget der at bestille. Jeg mener, at det maa være i den Provsts egen Interesse, om hvem vi her tale, at faae denne Sag undersøgt, efter hvad her er fremkommet, og derfor har jeg fremhævet det paa ny for at tilskynde, at han virkelig, hvis han er skyldig, kan komme for en Provsteret eller, som det ærede Medlem foreslog, for en Bisperet.

Sørup: Til det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestead) skal jeg kun sige, at jeg naturligvis er ham taknemlig for alle de Befræbelsjer, han anvendte paa, at vi kunde komme til at forstaa hinanden; da han imidlertid selv erkjendte, at vi i Forveien vare fuldstændig klare paa hinandens Mening, forekommer det mig noget overflødig. Jeg forstaaer meget godt, at det ærede Medlem ikke vil have Valget prøvet; han vil godkjende det uden Undersøgelse, men vil Intet have imod, naar Valget er

bjerget, da at anfille Undersøgelse, medens jeg derimod vil prøve det, før det godkjendes. Dette interesserer mig mindre, thi dersom det ærede Medlem har Ret i, at vi paa vor Side have lettere ved at kontrolere de Herrer Godseiere paa første Stadium, er det ganske vist, at de Herrer paa den anden Side have Fortrinnet, naar de komme lidt længere hen, derved, at de have Administrationen paa deres Side. Naar vi endelig komme ind paa Spørgsmaalet om Fængsels- og Forbedringsarbejde, beklager jeg ogsaa, at de ogsaa der have Fortrinnet fremfor os. Jeg indrømmer, at det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds har Ret i, at det er i § 113, Forbedringsarbejde sættes som Straf, og ikke i § 114; det var en Feiltagelse af mig, som jeg haaber, han vil erkjende, var undskyldelig, særlig, da jeg ikke som han, havde Straffeloven i Haanden. Vi ere enige om § 114; derimod vedblive vi at være uenige om § 113. Jeg mener, at den kompulsive Evang, som omtales der, analogt maa kunne anvendes paa anden kompulsiv Evang, der staaer fuldstændig ved Siden deraf, men derom kan det ikke nytte at diskutere videre med det ærede Medlem. Det ærede Medlem vilde fastholde, at vi ikke her maatte forlæse andre Valg end saadanne, som vare foregaaede under ligefremme Møuligheder, under ligefrem strafbare Handlinger. Jeg er ogsaa heri fremdeles af en modsat Mening. Jeg faae heller ikke, at det ærede Medlem anførte noget Andet til Støtte for sin Mening end, at det gif ikke an, at et Folkethingsflertal sad her og afgjorde den Slags Ting. Men min Opfattelse af Folkethingets og dets Flertals Stilling her er, at Folkethingets Flertal netop er den rette Autoritet til paa Folkets Vegne at udtale, hvad der er Folkets Retssædighed i saadanne Forhold. Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds sagde, at der ikke var foregaaet noget Nyt ved disse Valg. I denne Henseende kan jeg forlade det ærede Medlem og holde mig til det ærede Medlem fra Fredensborg (Sage), hvem jeg herved fører som Vidne imod ham. Dette ærede Medlem erkjendte meget klart og tydeligt, at der ved de sidste Valg var foregaaet noget aldeles Nyt; det ærede Medlem sagde, at man havde ganske vist kjendt disse Midler før, men tidligere havde man trykket sig ved at føre dem i Slden, nu derimod, var dette Tryk gaaet over, nu havde Sjøre ført alle de Midler, de vare i Besiddelse af, i Marken. Det er det Nye, som er sket ved disse Valg, at alle Herregaarde rundt omkring i Landet have gjort, hvad de hidtil have trykket sig ved. Nu er det ganske vist meget interessant at høre, hvad det er, der har gjort, at Herregaardene have overvundet den Mobbelydelighed, de hidtil have havt for noget Sligt. Jeg vilde ønske, at de ikke havde gjort det. Jeg har lyttet til det ærede Medlem for